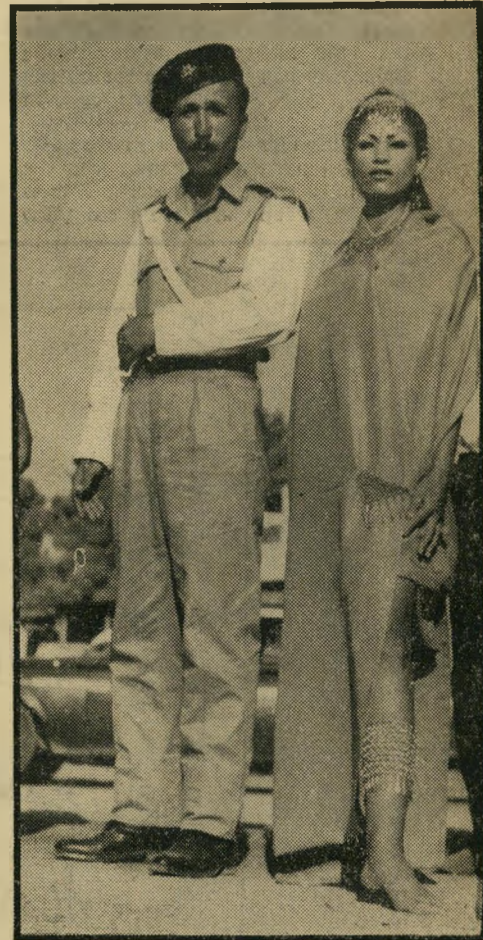

בעוד שבזמן המלחמה ובתקופה שקדמה לה — היתה פופולארית מאד האופנה ה־צבאית, שכל בגדיה הזכירו מדים מסוג זה או אחר, הרי האופנה החדשה שונה לחלוטין: קהיה רכים ונופלים, כמו גלימות מז'אן אלה הנלבשים כיום בין החומות אלא כאלה שלבשו שם גם בתקופת התנ"ך. לא תמיד היה טוראל מתכנן־אופנה. הוא היה טכנאי־דואר, שוכנס פעם לחנות בגדיים, נכח במיקרה כיצד לקוחה מנסה ל־הסביר את הדגם בו היא מעוניינת. כשיוסף הוציא נייר ועיפרון וצייר לה מה שהיא ניה סתה לבטא, קיבל את תודתה, ואת הצעתו של בעל־החנות להפוך למתכנן־אופנה. ומיד, באותו יום, חדל להיות טכנאי־דואר והוא הספיק להשתלם בינתיים באירופה ובארצות־הברית, ומאז שחזר ארצה, הוא מנסה ל־

שומר ערבי מן העיר העתיקה, נודא גאה להצטלם עם ההדגמות המזרחיות מן העיר.

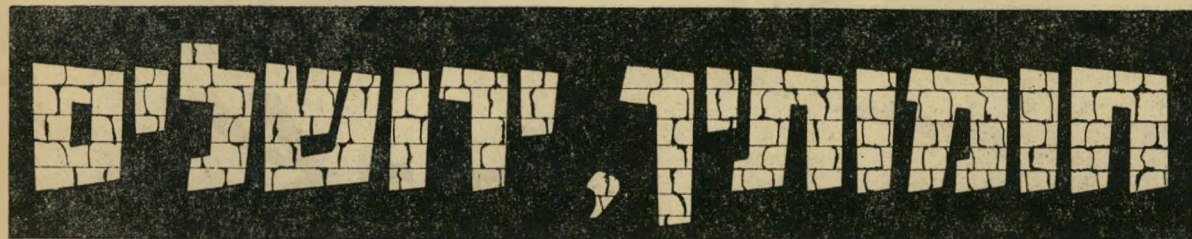
— אשר בסרטים מהווה את אחת התלבושות הקבועות של תושבות ההרמון. כל קשר בינה לבין המציאות הוא, כמובן, מופרך מעיקרו, לפחות על־פי תגובות הנשים הערביות, שהיוו את עיקר הצופים.

שער שכם ההומה ממטיילים יהודיים ותושבים ערביים, משמש כרקע לשמלת־האוהל של אראלה בהשראת אוהלי־קידר, כמובן, וזתלבושתה של תמר (מימין)

הוא מעוניין להצטלם — נענה ברצון. שונה לגמרי היתה תגובתם של נערים קטנים, תלמידי בית־ספר דתי מירושלים ה־

התעניינות. לא שהם מעוניינים במיוחד ל־קנות בגדים כאלה עבור בנותיהן הצעירות, אבל זה בהחלט היווה חידוש מעניין. נשות

יצור אופנה שתבטא את ישראל הדינאמית — יחד עם המסורת שלה. התצוגה האחרונה, אותה ערך על רקע העיר־העתיקה —

חדשה, שיצאו לטיול. הם נעצרו לפני ה־דוגמנית הלבושה במכנסיים־מזרחיים־חשופי־טבור, נעצו בה עיניים מלאות עניין. באתרו רגע השיג אותם המורה שלהם, שלא רק נזף בהם שאוי לעיניים שכך רואות, אלא ליתר בטחון עבר מתלמיד לתלמיד, כשהוא מסובב לאחד אחרי השני את הראש — שיביטו לכיוון אחר. וזה בטח מפני שהוא לא מבין באופנה.

העיר העתיקה, לעומתם, עמדו מרחוק, כי שהן בוחנות בעניין את שמלות המיני, מתלחשות ומצחקקות כל הזמן. נזירות שעברו במקום התבוננו בחביבות אל הדוגמניות, הסכימו גם להשתתף בכמה מהצילומים, דיברו איתן בשקט ונועם. כשצולם אחד הדגמים על קבר־מרים, נפתח השער — וכומר יצא מתופו. הוא עמד, ו־התבונן כל שעת הצילומים. כשנשאל אם

מראה עד כמה הוא הצליח בכך. **אֵיך** זה להדגים שמלות כאלה, באמצע הרחוב של ירושלים העתיקה? דבר אחד ברור: הדוגמניות גנבו את ה־הצגה מכל האחרים גם יחד. בכל מקום בו הופיעו — נעצרה תנועת המטיילים העצור, מה, כשכולם נועצים בהן עיניים משתאות. תושבי העיר הערביים דווקא הסתכלו ב־

בין העמודים אשר מחוץ לחומת־ירושלם, מדגימה אראלה את השפעת הנופים.